

TOKSEMIJA - VZROK ZA NASTANEK BOLEZNI

KAJ JE TOKSEMIJA?

Toksemija je zastajanje strupov v organizmu. Sama prisotnost strupov v telesu še ni toksemija, saj so strupi – toksini – normalen stranski produkt presnove. V telesu so vselej prisotni in zdravo telo jih normalni izloča. Toksemija je stanje, ko organizem ošibi in ne more več sproti izločati strupov. Če so vnosi oz. nastajanje strupov večji kot njihovo izločanje, se zadržujejo v telesu in s tem zastrupljajo kri in tkiva.

Sprva se ošibelo telo na kopičenje strupov ne odziva burno. Lotevajo se nas utrujenost, glavoboli, razdražljivost, neprijetni telesni vonji in druge drobne nevšečnosti (več kot 300 je takšnih znakov). V vsakdanjosti sodobnega življenja so ti simptomi tako pogosti, da jih pogosto ne zaznavamo kot znake bolezni, pač pa kot skorajda »normalne« življenske spremljevalce.

Ključni vzrok za nastanek toksemije je stres, ki je trajajočja obremenitev organizma, pa naj gre za neustrezno hrano, pretiran fizični napor, pomanjkanje fizičnega gibanja, svežega zraka, vode ... ali pa pretirane psihične obremenitve. Toksemija se začne, ko omagajo izločala (ledvice, debelo črevo, pljuča, koža in tudi jetra).

Ko doseže koncentracija toksinov v organizmu kritično raven, nastopi kriza. Telo zbere moč in začne izločati strupe. V vsakdanjem življenju pravimo temu stanju bolezen – in ga pojmuje kot negativno stanje. V higienizmu pa je to samoozdravitveni poskus organizma, s katerim se poskuša rešiti strupov. Ker so izločala prešibka, da bi opravila to delo, začne telo izločati strupe (v obliki sluzi) v tistem predelu, ki je najšibkejši: na primer v grlu, v želodcu, v predelu spolnih organov... Tako nastanejo najrazličnejše bolezni (kašelj, vnetja, prehladi...), vse pa so pojavne oblike ene same bolezni – toksemije. Telesu je treba pustiti, da opravi svoje delo, le olajšati mu moramo samoozdravitveni proces, tako da olajšamo izločanje strupov in da odpravimo temeljni vzrok toksemije (stres). Če po prestani bolezni ne odpravimo ponovnega zastajanja strupov, se njihova koncentracija postopoma ponovno poveča in čez čas nastopi nova kriza. Moč organizma se tako zmanjšuje, njegova tolerančna meja pa zvišuje.

Dr.Tilden je ločil 4 razvojne stopnje toksemije: najprej nastopi draženje, ki preide v akutno obolenje, to v kronično, ki se slednjič prevesi v stanje degeneracije.

Vsaka t.im. bolezen ima ta 4 stanja, pa naj gre za prvotno razdraženost želodca, ki se preko čira na njem in kroničnega obolenja prebavi prevesi v raka, ali pa za razdraženost grla, ki se preko prehladov razvije v tuberkulozo ali raka na dihalih. Najbolj očiten oz. »klasičen« znak, da je organizem zašel že ve degenerativno fazo razvoja, pa so piškavi zobje (dr.H.Shelton).

Prosti radikali in toksemija

Kaj pa so pravzaprav strupi, ki naj bi bili krivi za vse bolezni? To so v prvi vrsti prosti radikali, molekule, ki jim manjkajo elektroni. Zato so nestabilne in iščejo elektrone v svojem okolju. Antioksidanti (vitamin C, provitamin A, vitamin E...) nevtralizirajo proste radikale tako, da jim odstopijo po en elektron. Če antioksidantov ni dovolj, prosti radikali ukradejo elektrone iz molekul celic in jih poškodujejo. Temu pravimo »oksidativni stres« (vsak odzjem elektrona je oksidacija).

Vse bolj se uveljavlja mnenje, da so prav prosti radikali povzročitelji bolezni in (prezgodnjega) staranja.

Prosti radikali lahko prihajajo v organizem iz okolja, so pa tudi del vsakega običajnega življenskega procesa. Kisik, ki omogoča izgorevanje, je v veliko svojih oblikah prosti radikal. Ko pri tem odvzame reducentu elektron, nastanejo snovi, ki povzročajo v okolju kislo reakcijo. Tudi te so (praviloma) toksini.

Če izločala na zmorejo izločiti strupov, organizem odloži strupe nekje v svoji notranjosti. Spravi jih v tisti predel, kjer naredijo najmanj škode. To področje je sprva predvsem medcelični prostor. Ko se ta zasiti, pa jih spravljaja kamorkoli le zmore.

Patogeni mikrobi in toksemija

Zastajanje strupov (zakisanost telesa) je pogoj tudi za razvoj patogenih mikrobov in degenerativnih procesov. Naj to pokažemo na primeru virusnih obolenj in raka, ki so danes za konvencionalno medicino še vedno težko ozdravljive bolezni.

Virusi

Virusi se lahko razmnožujejo le v kislem celičnem okolju, torej v okolju, ki je že bolno (kislo, torej polno toksinov). Za zdravo človekovo notranje okolje je manreč značilno, da je rahlo bazično (pH zdrave celice je 7,1 ... vrednosti pod 7 pomenijo kislost). Virusi torej uspešno napadejo le celice tistega, ki je že bolan – toksičen. Podobno velja tudi za druge patogene mikroorganizme, ki praviloma uspevajo v bolj kislem okolju, kot pa v zdravem človekovem organizmu.

Zato virusi in drugi patogeni organizmi niso osnovni vir bolezni. Pred virozo je vedno toksemija. Če odpravimo zakisanost okolja, nam ne virusi ne patogene bakterije ne morejo do živega.

Rak

Toksičnost je tudi osnova za nastajanje raka. Poglejmo:

Sodobna medicina je jasno pokazala povezavo med nastankom raka in delovanjem naslednjih treh vrst dejavnikov kemičnih kancerogenih snovi, ionizirajočih sevanj in virusov (vzrok teh je cca 15% primerov vseh obolenj raka).

Prva dva dejavnika sta tesno povezana s prostimi radikali, ki so vir toksemije (zakisanosti organizma).

Za nastanek raka, oz. za pretvorbo viroze v raka je značilno prav posebno stanje zakisanosti oz. bazičnosti organizma: urin je pri raku zelo kisel (pH manjši od 5,6), kri pa zelo bazična (pH večji od 7,6). Dr. Robert C. Greenberg takole pojasnjuje nastanek takega neravnovesja v organizmu: »Zelo kisel urin je znak, da je telo zelo toksično, saj organizem pospešeno izloča presežek kislin. Čim več je kislin, s katerimi se spoprijemajo ledvice, tem večji je vnos alkaličnih snovi v kri. Kri postane pretirano alkalična.

Nobelov nagradjenec dr. Otto Warburg je dokazal, da živijo rakave celice le v okolju, v katerem primanjkuje kisika. Okolje celic je voda. Voda, ki ji primanjkuje kisika, pa je kislá, saj kislost pomeni pomanjkanje OH⁻ ionov v vodi (ti vsebujejo kisik), glede na H⁺ ione. Anoksičnost, pomanjkanje kisika, je torej sopomenka za toksičnost in zakisanost.

Vidimo torej, da je tako za viroze kot za razvoj raka kriva toksičnost organizma.

Nevarnost patogenih mikrobov

Za zdrav organizem torej patogeni mikrobi res niso nevarni, saj se v njem ne morejo razmnoževati. A za tistega, ki zboli, lahko postanejo usodni. Kakor vsak živ organizem želijo tudi patogeni mikrobi živeti in se razmnoževati, zato skrbijo za sebi primeren življenjski prostor. Za svojo reprodukcijo potrebujejo kisló okolje, zato ustvarjajo toksine, s katerimi »kisajo« človekovo notranjost. Patogeni mikroorganizmi, ki se jim je uspelo naseliti v nas, nas torej zastrupljajo – še povečujejo toksemijo.

Kako se upremo patogenim mikrobov in tvorbam

Konvencionalna medicina večinoma uporablja metodo »pobijanja sovražnikov«: z izbranimi strupi (zdravili) uniči napadalce. Dolga tradicija konvencionalne medicine kaže, da je včasih tako mogoče zelo učinkovito zaustaviti bolezen (antibiotiki, obsevanje z žarki X...). Toda to ne odpravi toksemije, nas ne ozdravi, le napad sovražnikov je odbit. Toksemija se z uporabo zdravil celo poveča, saj so zdravila toksične snovi. Napadalci sicer omagajo, a možnosti za njihov vnovični razvoj so se z zdravili še

izboljšale. Če po uporabi zdravil ne odpravimo tudi toksemije, se bolezen znova pojavi – ista ali pa kakšna druga. Uporaba konvencionalnih zdravil je tako vselej le »pogojna izpustitev« na svobodo, s tem pa se boleznim še ne znebimo.

Bolezen začnemo preprečevati ali zdraviti z odpravljanjem toksemije. Če organizmu pomagamo, da s samozdravitvenimi močmi zmanjša toksičnost, bodo patogeni organizmi izgubili svojo napadalno moč. Preprosto bodo odmrli, saj zanje v organizmu ne bo več življenjskih možnosti.

Ko zdravila konvencionalne medicine odpovedo, še ni vse izgubljeno. Obstajajo učinkovite naravne poti do zdravja.

Vir: knjiga Ko zdravila odpovedo, dr. Iztok Ostan, B. Ambrozius, A. Ostan

**Več informacij: Miró Gomsí 031 261 061,
<http://www.cokolada.net> , info@cokolada.net**